

การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษา

ไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา นนทบุรี*

MANAGEMENT OF COOPERATION IN THE THAI-CHINESE EDUCATION
EXCHANGE NETWORK FOR TEACHERS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE NONTHABURI

กัญวรา ฐูปแก้ว¹ และ ชมแข พงษ์เจริญ²

Kanwara Thupkaew¹ and Chomkhae Pongcharoen²

¹⁻²มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

¹⁻²Rajapruk University, Thailand

Corresponding Author's Email: kanwarathup@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.67-1.00 ค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test independent) การวิเคราะห์ ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ด้วย LSD

* Received 4 September 2024; Revised 13 September 2024; Accepted 27 October 2024

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชนบทบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านการจัดส่งครูสอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย ด้านการรับรองคุณภาพครูภาษาจีนนานาชาติ ด้านการส่งเสริมและขยายระบบการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน ด้านการฝึกอบรมครูสอนภาษาจีนชาวไทย ด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชนบทบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียนและประสบการณ์ทำงาน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ, ความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้, การศึกษาไทยจีน

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the management of cooperation in the Thai-Chinese education exchange network of teachers under The Secondary Educational Service Area Office Nonthaburi, and 2) to compare the opinions of school administrators and teachers on management the cooperation of the Thai-Chinese education exchange network of teachers under The Secondary Educational Service Area Office Nonthaburi, classified by gender, educational level, work experience and size of the school. The sample consist of 92 school administrators and teachers. The research instrument was a questionnaire with content validity, IOC values between .67-1.00, a reliability value of .98. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA and LSD.

The results of the research found that 1) management of cooperation in the Thai education knowledge exchange network with Teacher's Chinese Under the jurisdiction of the Nonthaburi Secondary Educational Service Area Office was at

high level in overall, and particular aspect, ranking from the highest to lowest mean ; In terms of organizing Chinese teachers in a variety of formats, Quality certification for international Chinese teachers, Promoting and expanding the Chinese language proficiency testing system, Training for Thai - Chinese teachers, Development of Chinese language teaching curriculum and Research to develop Chinese language teaching, and 2) the opinions of school administrators and teachers on management the cooperation of the Thai-Chinese education exchange network of teachers under The Secondary Educational Service Area Office Nonthaburi, classified by gender in overall were not difference, level of education were statistically significantly at the level of .01, While the differential school size and work experience were statistically significantly at the level of .05

Keywords : Management, Cooperation and knowledge exchange network,
Thai-chinese education

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560–2579 ระยะ 20 ปีกำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “คนไทยทุกคน ได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุผลตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายการจัดการศึกษา จึงได้ กำหนดยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา ภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลัก โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการ การศึกษา โดยมีแนวทางการพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา โดยการพัฒนาและกลไกการบริหารจัดการเครือข่าย รวมทั้งรูปแบบความร่วมมือ ระหว่าง หน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความร่วมมือและสร้างเครือข่ายความเป็นภาคี หุ่นส่วนกับองค์กรทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งการพัฒนา และการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทางการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2518-2566 โดยมีการแลกเปลี่ยนที่หลากหลายระดับอย่างสม่ำเสมอ ทั้งการแลกเปลี่ยนการเยือนและการขยายความร่วมมือในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างรัฐบาลไทยและจีนได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลจีนโดยได้แสดงความชื่นชมต่อนโยบายการศึกษาของไทยและเน้นว่าการศึกษาในจีนก็มีนโยบายที่คล้ายกัน และประเทศจีนมุ่งหวังที่จะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างทั้งสองประเทศในทุกระดับอย่างต่อเนื่องด้วยความพร้อมที่มีในศตวรรษที่ 21 ความร่วมมือนี้เป็นตัวแสดงถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงการศึกษาระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาทางด้านการศึกษาและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2566)

การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2535 – 2540 โดยถูกจัดให้อยู่ในแผนการเรียนศิลป์-ภาษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาษาจีนยังได้รับการบรรจุเป็นหนึ่งในวิชาสอบเข้ามหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 ทำให้การศึกษาในด้านนี้พัฒนาอย่างรวดเร็ว กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนภาษาจีน จนในปี พ.ศ. 2550 มียุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน และต่อมาในปี พ.ศ. 2557 ก็มีการกำหนดแนวทางการสอนภาษาจีนในนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งผลให้มีโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนมากขึ้นทั่วประเทศ แม้ภาษาจีนจะไม่ถูกกำหนดให้เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานเหมือนภาษาอังกฤษ แต่หลายสถานศึกษาต่างเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีนที่เพิ่มมากขึ้น การเรียนภาษาจีนจึงช่วยเพิ่มโอกาสและศักยภาพในการแข่งขันในอนาคต เป็นพื้นฐานที่ดีในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนและวัฒนธรรมจีน (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนนทบุรี มีเป้าประสงค์ให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเป็นมืออาชีพ คิดเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีสำนึกความรับผิดชอบ และการบริหารแบบร่วมมือ และเน้นให้ผู้เรียนศักยภาพเป็นพลโลกมีความรู้และทักษะในด้านการสื่อสารสองภาษา ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ควรได้รับการพัฒนา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนนทบุรี, 2566) การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาจึงเป็นส่วนสำคัญและเป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการที่ดีทำให้สถานศึกษามีโครงสร้างและกระบวนการที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทางด้านวิชาการ จะช่วยสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งสำหรับความสำเร็จของการ

เรียนการสอนโดยทั้งปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร การจัดการทรัพยากรการเรียนรู้ และการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการสอน โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้ตระหนักถึงปัญหาในด้านการบริหารจัดการ คอยติดตามผลจากการดำเนินนโยบาย ทบทวนนโยบายและปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันอยู่เสมอโดยเฉพาะด้านความร่วมมือ ที่ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำในการทำความร่วมมือแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ฎวกร ฉัตรบำรุงสุข (2559) ได้จัดทำรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา จากการสำรวจปัญหาด้านความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น พบว่า สถานศึกษาบางแห่งยังขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ความร่วมมือและความช่วยเหลือในด้านการเรียนการสอนภาษาจีนยังกระจายไม่ทั่วถึง ในส่วนของสถานศึกษาที่มีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นอยู่แล้ว ส่วนมากจะเห็นว่ายังไม่ได้รับความร่วมมือมากเท่าที่ควร ยังขาดความต่อเนื่อง ขาดหน่วยงานที่ช่วยประสานงาน และความร่วมมือยังไม่หลากหลายแสดงให้เห็นว่า สถานศึกษาที่มีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นยังคงมีปัญหา และต้องการให้มีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในทุกด้าน ให้มากขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารต้องสร้างเครือข่ายพันธมิตรกับสถานศึกษาอื่น ตลอดจนกับหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ของความร่วมมือ การใช้ทรัพยากรร่วมกัน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษามากขึ้น การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพนั้นการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี นั้น ยังไม่มีการศึกษาวิจัยอย่างแน่ชัด ในเรื่องการทำข้อตกลงความร่วมมือกับโรงเรียนในต่างประเทศ หรือโรงเรียนได้มีการดำเนินการสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาร่วมมือทางการศึกษาอย่างไร ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี เพื่อใช้ศึกษาการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนและการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี ส่งผลให้มีความร่วมมืออย่างยั่งยืน ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งส่งผลต่อทักษะทางด้านภาษาจีนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารและครู ที่มี เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี จำนวน 18 โรงเรียน รวมทั้งหมด 116 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี, 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี จำนวน 18 โรงเรียน รวมทั้งหมด 92 คน ได้มาโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ (2562)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษา สังเคราะห์เอกสาร และแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีน

2.2 นำข้อมูลที่ได้สร้างเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบค่าความตรง (Content Validity) ค่าความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับ วัตถุประสงค์ (IOC) ซึ่งข้อคำถามที่มีความสอดคล้องมีค่าความตรงตามเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

2.4 นำแบบสอบถามไปใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ หาค่าความเที่ยง (Reliability Index) คะแนนรวมทั้งฉบับ (Correct Item-Total Correlation) มีค่า เท่ากับ .98

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ขอความอนุเคราะห์ ให้ออกหนังสือ ไปยังโรงเรียนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือด้วยตนเองไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 ฉบับ โดยผ่าน Google Forms / Email และด้วยตัวของผู้วิจัยเอง

3.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการแจกแจง ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ LSD โดยรวมและรายด้านเพื่อนำไปอธิบายข้อมูลใน รูปแบบตาราง

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยสามารถแสดงผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทย กับเงินของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแปลค่า การศึกษาการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับเงินของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นบุรี โดยภาพรวม

ด้าน ที่	การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่าย แลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีน ของครู	\bar{X}	S.D.	การแปลค่า	อันดับ
1	การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ภาษาจีน	3.61	1.07	มาก	5
2	การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาจีน	3.60	1.06	มาก	6
3	การฝึกอบรมครูสอนภาษาจีนชาวไทย	4.45	.57	มาก	4
4	การจัดส่งครูสอนภาษาจีนในรูปแบบที่ หลากหลาย	4.58	.48	มากที่สุด	1
5	การส่งเสริมและขยายระบบการทดสอบ วัดระดับความรู้ภาษาจีน	4.52	.56	มากที่สุด	3
6	การรับรองคุณภาพครูภาษาจีนนานาชาติ	4.54	.51	มากที่สุด	2
ภาพรวม		4.22	.53	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = .53) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การจัดส่งครูสอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย การรับรองคุณภาพครูภาษาจีนนานาชาติ การส่งเสริมและขยายระบบการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน การฝึกอบรมครูสอนภาษาจีนชาวไทย การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน

2. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครู จำแนกตามเพศ

ด้าน ที่	การบริหารจัดการความ ร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยน เรียนรู้การศึกษาไทยกับจีน ของครู	ชาย		หญิง		t	P- value
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1	การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน	3.27	.95	3.76	1.10	-2.03*	.04
2	การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน	3.33	1.12	3.72	1.02	-1.61	.11
3	การฝึกอบรมครูสอนภาษาจีนชาวไทย	4.48	.42	4.44	.63	.36	.72
4	การจัดส่งครูสอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย	4.52	.46	4.61	.48	-.85	.40
5	การส่งเสริมและขยายระบบการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน	4.61	.51	4.49	.57	.95	.35
6	การรับรองคุณภาพครูภาษาจีนนานาชาติ	4.44	.51	4.58	.51	1.22	.23
ภาพรวม		4.11	.43	4.26	.56	1.31	.20

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี จำแนกตามเพศ ในภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครู จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้าน ที่	การบริหารจัดการความร่วมมือ เครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การศึกษาไทยกับจีนของครู	ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี		t	P- value
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1	การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน	3.95	1.06	2.85	.63	6.15**	.00
2	การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน	3.87	1.06	2.98	.77	4.56**	.00
3	การฝึกอบรมครูสอนภาษาจีนชาวไทย	4.44	.57	4.47	.59	-.24	.81
4	การจัดส่งครูสอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย	4.55	.49	4.65	.44	-.94	.35
5	การส่งเสริมและขยายระบบการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน	4.48	.59	4.64	.46	-1.41	.16
6	การรับรองคุณภาพครูจีนครูภาษาจีนนานาชาติ	4.53	.56	4.57	.39	-.39	.70
ภาพรวม		4.30	.58	4.03	.33	2.90**	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครู จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ด้าน ที่	การบริหารจัดการความ ร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยน เรียนรู้การศึกษาไทยกับจีน ของครู	ขนาดกลาง และใหญ่		ขนาดใหญ่ พิเศษ		t	P- value
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1	การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน	3.95	1.06	2.85	.63	2.60**	.01
2	การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน	3.87	1.06	2.98	.77	1.50	.14
3	การฝึกอบรมครูสอนภาษาจีนชาวไทย	4.44	.57	4.47	.59	1.02	.32
4	การจัดส่งครูสอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย	4.55	.49	4.65	.44	-.79	.43
5	การส่งเสริมและขยายระบบการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน	4.48	.59	4.64	.46	-1.74	.08
6	การรับรองคุณภาพครูภาษาจีนนานาชาติ	4.53	.56	4.57	.39	-.40	.69
ภาพรวม		4.30	.58	4.03	.33	-1.99*	.05

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี จำแนกตามขนาดโรงเรียน ในภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความต้องการเพิ่มทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ด้าน ที่	การบริหารจัดการ		SS	df	MS	F	P- value
	ความร่วมมือ เครือข่ายแลกเปลี่ยน เรียนรู้การศึกษาไทย กับจีนของครู	แหล่งความ แปรปรวน					
1	การพัฒนาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	22.16	2	11.08	11.98**	.00
	การเรียนการสอน	ภายในกลุ่ม	82.36	89	.93		
	ภาษาจีน	รวม	104.53	91			
2	การวิจัยเพื่อ	ระหว่างกลุ่ม	17.22	2	8.61	9.04**	.00
	พัฒนาการเรียน	ภายในกลุ่ม	84.82	89	.95		
	การสอนภาษาจีน	รวม	102.04	91			
3	การฝึกอบรมครูสอน	ระหว่างกลุ่ม	.21	2	.10	.31	.73
	ภาษาจีนชาวไทย	ภายในกลุ่ม	29.70	89	.33		
		รวม	29.91	91			
4	การจัดส่งครูสอน	ระหว่างกลุ่ม	.27	2	.13	.58	.56
	ภาษาจีนในรูปแบบที่	ภายในกลุ่ม	20.37	89	.23		
	หลากหลาย	รวม	20.64	91			
5	การส่งเสริมและขยาย	ระหว่างกลุ่ม	1.38	2	.69	2.28	.11
	ระบบการทดสอบวัด	ภายในกลุ่ม	26.85	89	.30		
	ระดับความรู้ภาษาจีน	รวม	28.23	91			
6	การรับรองคุณภาพครู	ระหว่างกลุ่ม	12	2	.06	.23	.80
	จีนครูภาษาจีน	ภายในกลุ่ม	23.80	89	.27		
	นานาชาติ	รวม	23.92	91			
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	6.91	2	.86	3.24*	.04
		ภายในกลุ่ม	42.39	89	.26		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีน ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นพบว่ามีแนวโน้มสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาประเด็น พบว่า การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีน ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นพบว่ามีแนวโน้มสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาประเด็น พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอันดับแรก คือ การจัดส่งครูสอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในยุคปัจจุบัน สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

1. ผลการศึกษา พบว่า การบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอันดับแรก คือ การจัดส่งครูสอนภาษาจีนในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในยุคปัจจุบัน สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในหลายด้าน ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสารทำให้วัฒนธรรมมีการผสมผสานกันมากขึ้น ประเทศไทยจำเป็นต้องรักษาความสัมพันธ์กับชุมชนโลกบนพื้นฐานของศักดิ์ศรีและความเท่าเทียมกัน เพื่อให้คนไทยสามารถแข่งขันและร่วมมือกับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาให้สามารถพัฒนาศักยภาพของคนไทย ให้พร้อมรับมือกับความท้าทายและโอกาสในสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งนอกจากนี้มีเป้าหมายของการพัฒนาที่สอดคล้องกับ ภาวะ ๕๒๐ (2559) ได้จัดทำรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา พบว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานของจีนที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดในการพัฒนาการศึกษาภาษาจีนในโรงเรียนไทยคือการจัดส่งครูอาสาสมัครชาวจีน ซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุดในโรงเรียนทุกประเภท ครูเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงาน HANBAN (ปัจจุบันคือ Chinese International Education Foundation, CIEF)

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นพบว่ามีแนวโน้มสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาประเด็น พบว่า การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เนื่องจากบทบาททางสังคมและวัฒนธรรมที่ต่างกัน เช่น ผู้ชายอาจเน้นเทคโนโลยีและนวัตกรรม ขณะที่ผู้หญิงอาจเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาและบรรยากาศการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรา หลงสล่า รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2562) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ในส่วนของระดับการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 นอกจากนี้ไม่แตกต่างความแตกต่างในความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน อาจเป็นเพราะส่วนใหญ่ครูผู้สอนภาษาจีนมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำให้มีความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเพื่อพัฒนามากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เนื่องจากได้รับการฝึกอบรมเฉพาะทาง มีประสบการณ์ตรงในห้องเรียน มีส่วนร่วมในวิจัยและพัฒนาเนื้อหาการสอน และมีความเชี่ยวชาญเฉพาะในด้านภาษาจีน ทำให้มีความรู้และทักษะในการพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยอย่างลึกซึ้งและต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Qin Jing และบุญเลิศ ส่องสว่าง (2558) ได้ศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนตามวุฒิการศึกษา พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 โดยที่ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูง มีความคิดเห็นที่ต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาที่ไม่สูง ในส่วนของประสบการณ์ทำงาน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป มีความเห็นแตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี และ 5-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป มีความเห็นแตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป มีความเห็นแตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การส่งเสริมและขยายระบบการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป มีความเห็นแตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างใน

ด้านประสบการณ์ที่สะสมความรู้ ทักษะ และมุมมองเกี่ยวกับการจัดการการศึกษา ความร่วมมือ เครือข่าย และการพัฒนาตนเอง ซึ่งการมีประสบการณ์ที่ยาวนานทำให้ครูและผู้บริหารสามารถพัฒนา ทักษะและความรู้ที่จำเป็นต่อการจัดการเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ จีรพงษ์ นามมงคล (2558) พบว่า ผู้บริหารและครูที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิผลด้านการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ .05 ในส่วนของขนาดโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่อยู่ในขนาดโรงเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษสูงกว่าขนาด กลางและใหญ่ เมื่อพิจารณารายด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน ต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ .05 ด้านการฝึกอบรมครูสอนภาษาจีนชาวไทย ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน อาจมีการจัดสรร ทรัพยากรและงบประมาณที่แตกต่างกัน อีกทั้งวิธีการบริหารจัดการที่แตกต่างกันอาจมีผลต่อการ เตรียมความพร้อมและการดำเนินการในการพัฒนาในด้านต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันจิรา หลงสลา รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2562) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 พบว่า ครูที่ทำงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกันมีระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับ จีนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวรี พบว่า องค์ประกอบของการบริหาร จัดการความร่วมมือเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาไทยกับจีน เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างไทยกับจีน เป็นการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกันระหว่างสอง ประเทศ ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน 2) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอนภาษาจีน 3) การฝึกอบรมครูสอนภาษาจีนชาวไทย 4) การจัดส่งครูสอนภาษาจีนในรูปแบบที่ หลากหลาย 5) การส่งเสริมและขยายระบบการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน และ 6) การรับรอง คุณภาพครูภาษาจีนนานาชาติ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย คือ กำหนดนโยบายส่งเสริมการศึกษา เพิ่มการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยในด้านการเรียนการสอนภาษาจีน กำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์ในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและจีนในด้านการศึกษาอย่างยั่งยืน มีการจัดทำข้อตกลง MOU กับสถาบันการศึกษาในจีนเพื่อสร้างเครือข่ายในการพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยร่วมกัน โดยเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนและการแลกเปลี่ยนความรู้ ความชำนาญ และทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเชิงบริหารงาน คือ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้วยการฝึกอบรมครูสอนภาษาจีน โดยจัดให้มีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการฝึกอบรมในประเทศจีน สร้างเครือข่ายครูและผู้บริหารเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและเทคนิคการสอน ร่วมกันพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ สำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนและการวิจัยร่วมกัน

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ คือ ออกแบบหลักสูตรที่มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานการณ์ปัจจุบัน สร้างกิจกรรมการเรียนการสอนแบบปฏิบัติการเช่น โครงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม การฝึกภาษาจีนในสถานการณ์จริง

เอกสารอ้างอิง

- จันจิรา หลงสล่า รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2562). การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 20, 15.
- จिरพงษ์ นามมงคล. (2558). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ในวิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. (2562). สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.

- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). ความร่วมมือไทย-จีน ด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยรายงานวิจัย (ฉบับที่ 5). กรุงเทพมหานคร: ศรีบุรณคอมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2565). กรอบความร่วมมือว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาจีน ระหว่างกระทรวงศึกษาธิการแห่งราชอาณาจักรไทยกับศูนย์แลกเปลี่ยนและส่งเสริมความร่วมมือด้านภาษาจีนระหว่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน. เรียกใช้เมื่อ 20 พฤษภาคม 2567 จาก <https://www.bic.moe.go.th/index.php/2531-mou-21-4-2565.html#>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์. (2566). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. กลุ่มนโยบายและแผน : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟิค.
- Qin jing และ บุญเลิศ สองสว่าง. (2558). การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดปทุมธานี เขต 1. การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยรังสิต. RSU National Research Conference 2015, 1489-1498.